

Đạo luật Buôn bán thực phẩm của Singapore năm 1973

Singapore's Sale Of Food Act, 1973

SALE OF FOOD ACT 1973

This revised edition incorporates all amendments up to and including 1 December 2021 and comes into operation on 31 December 2021.

1. Meaning of “food”

In this Act, “food” includes the following:

(a) any substance or thing of a kind used, capable of being used, or represented as being for use, for human consumption (whether it is live, raw, prepared or partly prepared);

(b) any substance or thing of a kind used, capable of being used, or represented as being for use, as an ingredient or additive in a substance or thing mentioned in paragraph (a);

(c) any substance used in preparing a substance or thing mentioned in paragraph (a) (other than a substance used in preparing a living thing);

(d) chewing gum or an ingredient or additive in chewing gum, or any substance used in preparing chewing gum;

(e) any substance or thing declared by the Minister by order in the Gazette to be food.

“Food” includes

(a) unprocessed and raw fruits and vegetables that are intended for human consumption;

(b) seeds, plants, or plant material intended for human consumption, including seeds that are intended to be sprouted and consumed as sprouts, but not other seeds, plants, or plant material intended for planting;

(c) drinking water;

(d) any thing that is or is intended to be mixed with or added to any food or drink;

(e) milk and dairy products;

(f) meat and meat products;

(g) fish and fish products; and

(h) eggs.

However, food does not include

(a) any health product within the meaning of the Health Products Act 2007;

(b) any substance that is a medicinal product within the meaning of the Medicines Act 1975;

(c) any controlled drug, controlled material or controlled substance within the meaning of the Misuse of Drugs Act 1973;

(d) any poison within the meaning of the Poisons Act 1938;

(e) any cosmetics;

(f) any tobacco product or tobacco substitute within the meaning of the Tobacco (Control of Advertisements and Sale) Act 1993;

(g) any package (except edible packaging);

(h) any fodder or feeding stuffs for animals; or

(i) any substance or thing declared by the Minister by order in the Gazette not to be food for the purposes of this Act.

(4) A substance, thing or chewing gum described in subsection (1) is food regardless of whether or not it is in a condition fit for human consumption.

(5) To avoid doubt, “food” may include live animals and plants.

1. Meaning of unsafe food

For the purposes of this Act, food is unsafe at a particular time if it would be likely to cause illness or injury or other physical harm to a person who might later consume it, assuming:

(a) it was, after that particular time and before being consumed by the person, properly subjected to all processes (if any) that are relevant to its reasonable intended use;

(b) nothing happened to it after that particular time and before being consumed by the person that would prevent it being used for its reasonable intended use; and

(c) it was consumed by the person according to its reasonable intended use.

However, food is not unsafe for the purposes of this Act merely because:

(a) any individual objects to it because of personal preference;

(b) any part of the community objects to it on moral, ethical, cultural, spiritual, or religious grounds;

(c) its consumption in inappropriate quantities may damage an individual’s health; or

(d) its presence or consumption is unhealthy for any individual who has an allergy or other personal health condition.

2. Non-compliance with food safety measures

A person to whom a direction under this Part is addressed must not, without reasonable excuse —

- (a) carry on an activity in contravention of the direction;
- (b) neglect or refuse to comply with any such direction; or
- (c) fail to comply with a condition specified in such a direction.

Person who contravenes shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$10,000 or to imprisonment for a term not exceeding 12 months or to both.

A person must not remove the copy of any direction affixed to any food premises under section 10C(1)(c) while that direction. Person who contravenes shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction to a fine not exceeding \$5,000 or to imprisonment for a term not exceeding 6 months or to both.

2. Food that must not be sold

A person must not sell any adulterated food without fully informing the purchaser at the time of the sale of the nature of the adulteration.

A person must not sell any food which contains any substance the addition or use of which is prohibited by any regulations made under this Act.

A person must not sell any food containing a greater proportion of any substance than is permitted by any regulations made under this Act.

A person must not sell any food which contains more than 50 parts of methyl alcohol, isopropyl alcohol or denatured alcohol in one million parts of the food.

A person must not sell food that the person knows or ought reasonably to know is unsafe.

A person must not sell food that the person knows or ought reasonably to know is unsuitable.

A person must not sell any food that is packaged or labelled in a manner that does not comply with all applicable requirements of this Act relating to identification and labelling of that food.

In a prosecution for an offence under section 20 for contravening subsection (1), it is not necessary for the prosecution to prove that the accused intended to commit the offence.

A person must not sell any food which is labelled or advertised in a manner that is false, misleading or deceptive or is likely to create an erroneous impression regarding its value, merit or safety.

A person must not sell to the prejudice of the purchaser any food which is not of the quality or not of the nature, or not of the substance of the food demanded by the purchaser.

A person must not sell any food which is manufactured, prepared, preserved, packaged or stored under insanitary conditions.

Any person who contravenes any provision of this Part shall be guilty of an offence.

3. Liability of importer, packer or manufacturer

Where any food or food contact article in connection with which there is a breach of any provision of this Act is sold in an unopened package, any person who appears from any statement thereon or attached thereto to have imported or manufactured or prepared that food or food contact article or to have enclosed it in that package is, unless proved to the contrary, deemed to have so imported, manufactured, prepared or enclosed that food or food contact article and shall be liable to the same fine as if that person had actually sold that food or food contact article, as the case may be.

4. Presumptions as to sale for human consumption

When any food or food contact article is sold or exposed or offered for sale, it is, unless the contrary is proved, deemed to be sold or exposed or offered for sale for human consumption or use.

The purchase and sale of a sample of any food under this Act for the purpose of analysis or examination is deemed to be a purchase and sale of such food for human consumption or use, unless the seller proves that the bulk from which the sample was taken was not offered, exposed or intended for sale for human consumption or use.

For the purposes of this Act every person is deemed to sell or to intend to sell any food if the person sells or intends to sell for human consumption any article of which the food is a constituent.

5. Sale of prohibited food contact article

The Minister may, by notification in the Gazette, prohibit the import, advertising or sale of any food contact article which is, in the opinion of the Minister, injurious to life or health.

A person must not import, advertise or sell any food contact article in contravention of any notification mentioned in subsection (1).

6. Licences

The grant or renewal of any licence —

(a) is in the discretion of the Director-General;

(b) may be granted, renewed or refused without any reason for the grant, renewal or refusal being assigned therefor; and

(c) may be granted or renewed subject to any restrictions and conditions that the Director-General may think fit.

7. Exemption from Act

The Minister may, by order in the Gazette, exempt any class of persons, food businesses, premises, food or activities from the operation of all or any of the provisions of this Act or the food regulations.

8. Administrative exemption from Act

The Director-General may exempt, for a period specified in the exemption, a particular person, food business, premises, food or activity from the operation of all or any of the provisions of this Act or the food regulations where the Director-General is personally satisfied that all of the following apply:

- (a) the risk to public health of providing the exemption is negligible;
- (b) there are other sufficient safeguards under this Act or any other written law, or by other means, to minimise any risk to public health in providing the exemption;
- (c) there are requirements in other written law or there are other means that deal with the matter to be exempted besides the applicable requirements of this Act;
- (d) the exemption is necessary or desirable to avoid unnecessary restrictions on trade.

9. Direction to impose movement controls

The Director-General may give a direction if he reasonably suspects (whether or not from the report of an authorised analyst or authorised officer)

(a) that food or any thing that may become food, or a food contact article, does not comply with an applicable requirement of this Act; or

(b) the existence of a hazard or a source of contamination that may affect food or any thing that may become food.

The direction may impose movement or related controls to determine, minimise, manage, or control the risk to human life or public health created by the suspected non-compliance or suspected existence of the hazard or the source of contamination.

A direction under this section must specify the suspected non-compliance, hazard or source of contamination, including by reference to —

(a) a thing described;

(b) a place (where, for example, there may be contamination from the land or the environment); or

(c) a particular person or food business or a specified class of food business (where, for example, the contamination may have been caused by a human act or omission).

The controls may be imposed on all or any of the following:

(a) activities;

(b) areas or premises;

(c) food contact articles;

(d) vehicles;

(e) food;

(f) any thing that may become food;

(g) food businesses;

(h) anything else that the Director-General suspects relates to the suspected non-compliance or the suspected hazard or the source of suspected contamination.

Đạo luật Buôn bán thực phẩm của Singapore năm 1973

LUẬT BUÔN BÁN THỰC PHẨM 1973

Phiên bản sửa đổi này kết hợp tất cả các sửa đổi tính đến ngày 1 tháng 12 năm 2021 và có hiệu lực từ ngày 31 tháng 12 năm 2021.

1. Giải nghĩa “thực phẩm”

Trong Đạo luật này, “thực phẩm” bao gồm:

(a) bất kỳ chất hoặc thứ nào thuộc loại được sử dụng, có khả năng sử dụng, hoặc được biểu thị là để sử dụng, cho con người (dù ở dạng sống, thô, đã sơ chế hoặc đã sơ chế một phần);

(b) bất kỳ chất hoặc thứ nào thuộc loại được sử dụng, có khả năng sử dụng, hoặc được biểu thị là để sử dụng, như một thành phần hoặc chất phụ gia trong một chất hoặc thứ được đề cập tại điểm (a);

(c) bất kỳ chất nào được sử dụng để điều chế một chất hoặc thứ được đề cập tại điểm (a) (trừ chất được sử dụng để điều chế một sinh vật);

(d) kẹo cao su hoặc một thành phần hoặc chất phụ gia trong kẹo cao su, hoặc bất kỳ chất nào được sử dụng để điều chế kẹo cao su;

(e) bất kỳ chất hoặc thứ nào được Bộ trưởng tuyên bố theo lệnh trên Công báo là thực phẩm.

“Thực phẩm” bao gồm

(a) trái cây và rau quả chưa qua chế biến và sống dùng cho người;

(b) hạt giống, cây trồng hoặc vật liệu thực vật dùng cho con người, bao gồm cả hạt giống được dự định sẽ nảy mầm và tiêu thụ làm mầm, nhưng không phải hạt giống, cây trồng hoặc vật liệu thực vật khác được sử dụng để trồng;

(c) nước uống;

(d) bất kỳ thứ nào được hoặc dùng để trộn với hoặc thêm vào bất kỳ thức ăn hoặc đồ uống nào;

(e) sữa và các sản phẩm từ sữa;

(f) thịt và các sản phẩm từ thịt;

(g) cá và các sản phẩm từ cá; và

(h) trứng.

Tuy nhiên, thực phẩm không bao gồm

(a) bất kỳ sản phẩm chức năng nào theo nghĩa của Đạo luật Sản phẩm Y tế 2007;

(b) bất kỳ chất nào là một sản phẩm thuốc theo nghĩa của Đạo luật Thuốc năm 1975;

(c) bất kỳ loại thuốc nào được kiểm soát, nguyên liệu được kiểm soát hoặc chất được kiểm soát theo nghĩa của Đạo luật Lạm dụng Thuốc năm 1973;

(d) bất kỳ chất độc nào theo nghĩa của Đạo luật Chất độc năm 1938;

(e) bất kỳ loại mỹ phẩm nào;

(f) bất kỳ sản phẩm thuốc lá nào hoặc sản phẩm thay thế thuốc lá theo nghĩa của Đạo luật Thuốc lá (Kiểm soát Quảng cáo và Bán hàng) năm 1993;

(g) bất kỳ bao gói nào (trừ bao gói ăn được);

(h) bất kỳ loại thức ăn gia súc hoặc thức ăn cho động vật nào; hoặc

(i) bất kỳ chất hoặc thứ nào được Bộ trưởng tuyên bố theo lệnh trên Công báo không phải là thực phẩm cho các mục đích của Đạo luật này.

(4) Chất, thứ hoặc kẹo cao su được mô tả trong khoản (1) là thực phẩm bất kể nó có ở trong tình trạng thích hợp cho con người hay không.

(5) Để tránh sự lúng túng, “thực phẩm” có thể bao gồm động vật và thực vật sống.

1. Ý nghĩa của thực phẩm không an toàn

Theo mục đích của Đạo luật này, thực phẩm không an toàn tại một thời điểm cụ thể nếu nó có khả năng gây bệnh tật hoặc thương tích hoặc tổn hại thể chất khác cho người có thể tiêu thụ nó sau này, giả sử:

(a) thực phẩm đó, sau thời gian cụ thể đó và trước khi được tiêu dùng bởi người đó, đã tuân theo tất cả các quy trình (nếu có) phù hợp với mục đích sử dụng hợp lý của nó;

(b) không có gì xảy ra với nó sau thời gian cụ thể đó và trước khi được tiêu thụ bởi người đó sẽ ngăn cản việc thực phẩm đó được sử dụng theo mục đích hợp lý của nó; và

(c) người đó đã sử dụng nó theo mục đích sử dụng hợp lý.

Tuy nhiên, trong Đạo luật này, thực phẩm không có nghĩa là không an toàn nếu chỉ vì:

(a) bất kỳ cá nhân nào phản đối nó vì sở thích cá nhân;

(b) bất kỳ bộ phận nào của cộng đồng phản đối nó trên cơ sở đạo đức, đạo đức, văn hóa, tâm linh hoặc tôn giáo;

(c) việc tiêu thụ nó với số lượng không phù hợp có thể gây hại cho sức khỏe của một cá nhân; hoặc

(d) sự hiện diện hoặc tiêu thụ của nó là không lành mạnh cho bất kỳ cá nhân nào bị dị ứng hoặc tình trạng sức khỏe cá nhân khác.

2. Không tuân thủ các biện pháp an toàn thực phẩm

Người nào thuộc đối tượng điều chỉnh của hướng dẫn tại quy định này, nếu không có lý do hợp lý, không được,:

- (a) thực hiện một hoạt động trái với hướng dẫn;
- (b) bỏ qua hoặc từ chối tuân thủ bất kỳ hướng dẫn nào như vậy; hoặc
- (c) không tuân thủ một điều kiện được chỉ định theo hướng dẫn nói trên.

Người nào làm trái sẽ cấu thành hành vi phạm tội và phải chịu mức phạt tiền không quá 10.000 đô la Singapore hoặc bị phạt tù có thời hạn không quá 12 tháng hoặc cả hai hình thức nói trên.

Không được xóa bản sao của bất kỳ hướng dẫn nào được dán vào bất kỳ cơ sở thực phẩm nào trong thời gian hướng dẫn đó có hiệu lực. Người nào làm trái sẽ cấu thành hành vi phạm tội và phải chịu mức phạt tiền không quá 5.000 đô la Singapore hoặc bị phạt tù có thời hạn không quá 6 tháng hoặc cả hai hình thức nói trên.

2. Thực phẩm không được bán

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm bị pha tạp chất nào mà không thông báo đầy đủ cho người mua tại thời điểm bán về bản chất của thực phẩm bị pha tạp chất.

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm nào có chứa bất kỳ chất nào mà việc bổ sung hoặc sử dụng bị cấm theo bất kỳ quy định nào được thực hiện theo Đạo luật này.

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm nào có chứa bất kỳ chất nào với tỷ lệ lớn hơn mức cho phép của bất kỳ quy định nào được thực hiện theo Đạo luật này.

Không ai được được bán bất kỳ loại thực phẩm nào có chứa hơn 50 phần rượu metylic, isopropyl alcohol hoặc rượu biến tính trong một triệu phần thực phẩm.

Không ai được được bán thực phẩm mà người đó biết hoặc phải biết một cách hợp lý là không an toàn.

Không ai được được bán thực phẩm mà người đó biết hoặc có cơ sở để biết là không phù hợp.

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm nào được đóng gói hoặc dán nhãn theo cách không tuân thủ tất cả các yêu cầu hiện hành của Đạo luật này liên quan đến nhận dạng và ghi nhãn của thực phẩm đó.

Khi truy tố về một hành vi phạm tội theo mục 20 vì làm trái khoản (1), cơ quan công tố không cần thiết phải chứng minh rằng bị can có ý định thực hiện hành vi phạm tội.

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm nào được dán nhãn hoặc quảng cáo theo cách sai lệch, gây hiểu lầm hoặc lừa đảo hoặc có khả năng tạo ấn tượng sai lầm về giá trị, giá trị hoặc sự an toàn của thực phẩm đó.

Không ai được được bán cho người mua bất kỳ thực phẩm nào không đảm bảo chất lượng hoặc không đúng bản chất, không đúng với chất của thực phẩm mà người mua yêu cầu.

Không ai được được bán bất kỳ thực phẩm nào được sản xuất, chế biến, bảo quản, đóng gói hoặc bảo quản trong điều kiện không hợp vệ sinh.

Bất kỳ người nào trái với bất kỳ quy định nào của Phần này sẽ cấu thành hành vi phạm tội.

3. Trách nhiệm của nhà nhập khẩu, nhà đóng gói hoặc nhà sản xuất

Khi bất kỳ vật phẩm tiếp xúc thực phẩm hoặc thực phẩm nào có liên quan đến vi phạm bất kỳ điều khoản nào của Đạo luật này được bán trong một bao bì chưa mở, bất kỳ người nào xuất hiện từ bất kỳ tuyên bố nào trên đó hoặc đính kèm theo đó đã nhập khẩu hoặc sản xuất hoặc chế biến thực phẩm hoặc thực phẩm đó vật phẩm tiếp xúc hoặc có kèm theo nó trong bao bì đó, trừ khi được chứng minh là ngược lại, được coi là đã nhập khẩu, sản xuất, chế biến hoặc kèm theo thực phẩm hoặc vật phẩm tiếp xúc thực phẩm đó và sẽ phải chịu mức phạt như nếu người đó đã thực sự bán thực phẩm hoặc vật phẩm tiếp xúc thực phẩm, tùy từng trường hợp.

4. Các trường hợp giả định về bán cho người tiêu thụ

Khi bất kỳ thực phẩm hoặc vật phẩm tiếp xúc với thực phẩm nào được bán hoặc tiếp xúc hoặc chào bán, trừ khi chứng minh được điều ngược lại, thực phẩm đó được coi là bán hoặc tiếp xúc hoặc chào bán để tiêu thụ hoặc sử dụng cho con người.

Việc mua và bán một mẫu thực phẩm bất kỳ theo Đạo luật này nhằm mục đích phân tích hoặc kiểm tra được coi là mua và bán thực phẩm đó cho con người hoặc sử dụng, trừ khi người bán chứng minh rằng số lượng lớn từ đó mẫu được lấy không được cung cấp, tiếp xúc hoặc nhằm mục đích bán cho con người hoặc sử dụng.

Theo cách hiểu tại Đạo luật này, mọi người được coi là bán hoặc có ý định bán bất kỳ thực phẩm nào nếu người đó bán hoặc có ý định bán cho con người bất kỳ mặt hàng nào mà thực phẩm là một thành phần.

5. Các vật phẩm tiếp xúc với thực phẩm bị cấm bán

Bộ trưởng có thể, bằng cách thông báo trên Công báo, cấm nhập khẩu, quảng cáo hoặc bán bất kỳ vật phẩm tiếp xúc tiếp xúc thực phẩm nào, theo ý kiến của Bộ trưởng, gây nguy hại đến tính mạng hoặc sức khỏe.

Không ai được được nhập khẩu, quảng cáo hoặc bán bất kỳ vật phẩm tiếp xúc thực phẩm nào trái với bất kỳ thông báo nào được đề cập trong khoản (1).

6. Giấy phép

Việc cấp hoặc gia hạn bất kỳ giấy phép nào:

- (a) phải tuân theo quyết định của Tổng cục trưởng;
- (b) có thể được cấp, gia hạn hoặc từ chối mà không có bất kỳ lý do gì cho việc cấp, gia hạn hoặc từ chối được chỉ định; và
- (c) có thể được cấp hoặc gia hạn theo bất kỳ hạn chế và điều kiện nào mà Tổng cục trưởng có thể cho là phù hợp.

7. Miễn trừ khỏi Đạo luật

Bộ trưởng có thể, theo lệnh trên Công báo, miễn trừ bất kỳ nhóm người, cơ sở kinh doanh thực phẩm, cơ sở, thực phẩm hoặc hoạt động nào khỏi hoạt động của tất cả hoặc bất kỳ quy định nào của Đạo luật này hoặc các quy định về thực phẩm.

8. Miễn trừ hành chính khỏi Đạo luật

Tổng cục trưởng có thể miễn trừ, trong một khoảng thời gian quy định trong miễn trừ, một cá nhân cụ thể, cơ sở kinh doanh thực phẩm, cơ sở, thực phẩm hoặc hoạt động khỏi phạm vi của tất cả hoặc bất kỳ quy định nào của Đạo luật này hoặc các quy định thực phẩm nếu bản thân Tổng cục trưởng xác định rằng tất cả những điều kiện sau đây đều áp dụng:

(a) rủi ro đối với sức khỏe cộng đồng của việc cung cấp miễn trừ là không đáng kể;

(b) có các biện pháp bảo vệ đầy đủ khác theo Đạo luật này hoặc bất kỳ luật thành văn nào khác, hoặc bằng các cách khác, để giảm thiểu mọi rủi ro đối với sức khỏe cộng đồng trong việc cung cấp miễn trừ;

(c) có các yêu cầu trong luật thành văn khác hoặc có các phương tiện khác giải quyết vấn đề được miễn trừ bên cạnh các yêu cầu áp dụng của Đạo luật này;

(d) việc miễn trừ là cần thiết hoặc đáng thực hiện để tránh những hạn chế không cần thiết đối với thương mại.

9. Chỉ đạo áp dụng cho việc quản lý lưu thông

Tổng cục trưởng có thể đưa ra chỉ đạo nếu có cơ sở đáng nghi ngờ (có hay không từ báo cáo của chuyên viên phân tích được ủy quyền hoặc Viên chức có thẩm quyền) rằng:

(a) thực phẩm hoặc bất kỳ thứ gì có thể trở thành thực phẩm, hoặc vật phẩm tiếp xúc với thực phẩm, không tuân thủ yêu cầu hiện hành của Đạo luật này; hoặc

(b) sự tồn tại của mối nguy hoặc nguồn ô nhiễm có thể ảnh hưởng đến thực phẩm hoặc bất kỳ thứ nào có thể trở thành thực phẩm.

Chỉ đạo này có thể áp dụng cho việc lưu thông hoặc các biện pháp kiểm soát liên quan để xác định, giảm thiểu, quản lý hoặc kiểm soát rủi ro đối với tính mạng con người hoặc sức khỏe cộng đồng do sự không tuân thủ bị nghi ngờ hoặc sự tồn tại bị nghi ngờ của mối nguy hoặc nguồn ô nhiễm.

Hướng dẫn trong phần này phải nêu rõ sự không tuân thủ, mối nguy hoặc nguồn ô nhiễm bị nghi ngờ, bao gồm cả việc vi phạm dẫn đến:

(a) một vật;

(b) một địa điểm (ví dụ, nơi có thể bị ô nhiễm từ đất hoặc môi trường); hoặc

(c) một người cụ thể hoặc cơ sở kinh doanh thực phẩm hoặc một loại hình kinh doanh thực phẩm cụ thể (ví dụ, trong đó, sự nhiễm bẩn có thể do một hành động hoặc sơ suất của con người).

Các biện pháp kiểm soát có thể được áp dụng đối với tất cả hoặc bất kỳ điều nào sau đây:

(a) các hoạt động;

(b) các khu vực hoặc cơ sở;

(c) các sản phẩm tiếp xúc với thực phẩm;

(d) xe cộ;

(e) thực phẩm;

(f) bất kỳ thứ gì có thể trở thành thực phẩm;

(g) các cơ sở kinh doanh thực phẩm;

(h) bất kỳ điều gì khác mà Tổng cục trưởng nghi ngờ có liên quan đến sự không tuân thủ bị nghi ngờ hoặc mối nguy bị nghi ngờ hoặc nguồn gây ô nhiễm nghi ngờ.